

Sosyalist Liseliler

Düzenin karanlığına karşı:

**Meşaleleri yaktık,
karanlığın üzerine
yürüyoruz!**

Merhaba

Dergimizin 14. sayısı ile yeniden birlikteyiz. 14.sayımız Başkanlık Rejiminin üzerinden 4 ayın geçtiği, işçi sınıfının ekonomik zorluklar ile boğuştuğu, 3.havalimanı işçilerinin insanca yaşam hakları için direndikleri, ekonomik krizin faturasının işçi sınıfına kesildiği bir dönemde çıkmaktadır. Liselerde işçi sınıfının sesi olan Sosyalist Liseliler olarak liselerde emeğin sesini duyurmak, kapitalizme karşı mücadelenin liselerde ki rotasını tekrar çizmiş olduğumuz yayınımla okuyucuyu başbaşa bırakıyoruz. Peki dergimizin 14.sayısının da neler var?

Memleket bölümümüzde, Başkanlık rejiminin ardında uzanan son dört ayda Türkiye koşullarının gelmiş olduğu noktanın işlendiği, varolan koşullara karşı mücadelenin ve liselerde ki devrimcilerin rotasının tekrar çizildiği bir yazıyı kaleme aldık.

Eğitim bölümümüzde, Ekonomik kriz ile birlikte Türkiye’de ki birçok şey gibi kırtasiye ve okul içinde ki kantin fiyatlarının artışı, özel okulların yaratmış olduğu ekonomik koşulları işledik.

Kızıl-Kara bölümümüzde sosyalizmde ve kapitalizmde insanların yaşamlarının nasıl olduğunu, nelerin neden farklı olduğunu işedik. Kapitalist sistemde ki yaşamı kendimiz ne kadar deneyimliyorsakta dağın görünmeyen yüzünde yazdığımız, sosyalizmde insanların yaşadıkları hayatı kendi hayatlarımız ile kıyasladığımız bir yazıyı kaleme aldık.

Meslek Lisesi bölümümüzde, işçi sınıfı içerisinde yeni bir soluk olacak olan Sınıf Tavrı’ni ve bu noktada meslek liselilerin konumunu işledik.

Sorularla Sosyalizm bölümümüzde herkesin kafasını kurcalayan, git gide daha fazla sorulmaya başlanan soruları ve bunların cevaplarını yazdık.

Sizden Gelenler bölümümüzdeki Ekim Devrimi’ni ve onu yaratanların kahramanlık öykülerini, mücadele saiklerini ve Bolşevizmin Türkiye temsilcilerinin hikayelerini ve mücadele tarihlerini kaleme aldığımız, Ekim Devrimi’ni ve yaratanlarını yad ettiğimiz bir yazı okuyucularımızı beklemekte.

Dergimizin son bölümü olan Kültür-Sanat bölümümüzde, Sosyalizmde sporun toplumda ki konumunu ve değerini işlerken sosyalizmin insana verdiği değeri işlemiş olduk.

Kapitalizmin krize sürüklendiği, krizin faturasının ise emekçilere kesildiği, gericiğin “yasallaşarak” yaşamlarımıza müdahale ettiği, çocukların tacize uğradığı, Ortadoğu’da savaş siyasetinin sonucunda binlerce insanın öldüğü bir dönemde Düzenin karanlığına karşı: MEŞALELERİ YAKTIK KARANLIĞIN ÜZERİNE YÜRÜYÜRÜZ!

Sosyalist Liseliler Yayın Kurulu

BİZİ TAKİP EDİN

sosyalistliseliler

@sosyalistlise

sosyalistlise

0541 635 5441

14 EYLÜL

3. HAVALİMANI İŞÇİLERİNDEN EYLEM

3. Havalimanında işçilerin kötü çalışma şartlarına karşı öfkesi bir kez daha eyleme dönüştü. Şantiye sahasında kullandıkları servislerin yetersiz olması nedeniyle işçiler kitlesel eyleme başladılar. İşçiler “Yönetim istifa” sloganlarıyla şantiye sahasında yürüyüş düzenledi. Mesaiye başlamayan işçiler şantiyede ateş yakıp sloganlar atarak direnişe geçtiler. Direniş kazanım ile sonuçlandı.

5 EKİM

TKH'DEN McKinsey ÖNÜNSE EYLEM

Türkiye Komünist Hareketi, Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak'ın duyurduğu, 'Yeni Ekonomik Program' kapsamında McKinsey ile çalışılacağına dair anlaşma sağlanmasını protesto için firmanın önünde eylem düzenledi.

“Emperyalist şirket ülkemizi terk et!”, “Yankee Go Home!”, “Yaşasın bağımsız sosyalist Türkiye!” sloganları ve “McKinsey Go Home!” yazılı pankartla şirketin Beşiktaş Levent'te bulunan Tekfen Tower'daki merkezinin önüne yürüyen TKH İstanbul İl Örgütü üyeleri ve dostları, ABD'li şirketle anlaşmanın derhal feshedilmesini istedi.

12 EKİM

ABD'Lİ RAHİP BRUNSON'A TAHLİYE KARARI

Brunson davasının karar duruşmasında tanıkların dinlenmesinden sonra savcı mütalaasını açıkladı. Brunson hakkında adli kontrol kararının kaldırılmasını istedi. Ev hapsi ve yurt dışı çıkış yasağı kaldırılan Rahip Brunson'un ABD'ye döndü.

GÜNDEMDE KALANLAR

20 EKİM

BAHÇELİ AKP İLE İTTİFAK YAPMAYACAKLARINI AÇIKLADI

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, AKP'yle 'Af teklifi' ve 'Öğrenci Andı' tartışmalarının ardından gözlerin çevrildiği partinin grup toplantısındaki konuşmasında, gündeme ilişkin değerlendirmelerde bulundu. MHP lideri, 31 Mart seçimlerine ilişkin ise, “Kendi yolumuzu sadece kendimiz çizeceğiz. Yerel seçimlere kendi adaylarımızla, kendi amblemimizle katılıp Türkiye'nin her seçim bölgesinde demokraik mücadelemizi yapacağız.” ifadelerini kullandı.

23 EKİM

LİSE ÖĞRENCİLERİNDEN TACİZCİ ÖĞRETMENE KARŞI BÜYÜK EYLEM

İstanbul'un Küçükçekmece ilçesindeki Kadriye Moroğlu Anadolu Lisesinde görev yapan coğrafya öğretmenin öğrencilerini taciz ettiği gündemi ortaya çıktı.

Tacize uğrayan öğrenci, coğrafya öğretmenine ve bu duruma sessiz kalan okul yönetimine karşı “çocuğa karşı cinsel istismar”, “basit tehdit” davalarını açtı. Tacizci öğretmenin hala Kadriye Moroğlu Anadolu Lisesinde görevine devam etmesiyle birlikte, tacize uğrayan E. okulda başka kız arkadaşlarına da taciz edildiğini fakat tacizci öğretmenle aynı okulda olmalarından dolayı şikayetçi olmadıklarını belirtti.

25 EKİM

CEMAL KAŞIKÇI SORUŞTURMASINDA GELİŞME

Suudi Arabistan'ın İstanbul Başkonsolosluğu'nda öldürülen Cemal Kaşıkçı ile ilgili yürütülen soruşturma kapsamında, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Terör ve Örgütlü Suçlar Bürosu'nca, Suudi gazeteci Cemal Kaşıkçı'nın 2 Ekim'de gittiği Suudi Arabistan'ın İstanbul Başkonsolosluğu'nda öldürülmesine ilişkin yürütülen soruşturma sürüyor.

24 EKİM

MEB “ÖĞRENCİ ANDI” KARARINI TEMYİZE GÖTÜRDÜ

Milli Eğitim Bakanlığı, Danıştay'ın İlköğretim Kurumları Yönetmeliği'nin 'Öğrenci Andı' başlıklı 12. maddesini yürürlükten kaldıran düzenlemeyi iptal eden kararı temyize götürdü.

Türk Eğitim-Sen, 8 Ekim 2013'te okullardaki bayrak törenlerinde okutulmasına son verilen 'Öğrenci Andı'nın yeniden okutulması için aynı gün dava açmıştı.

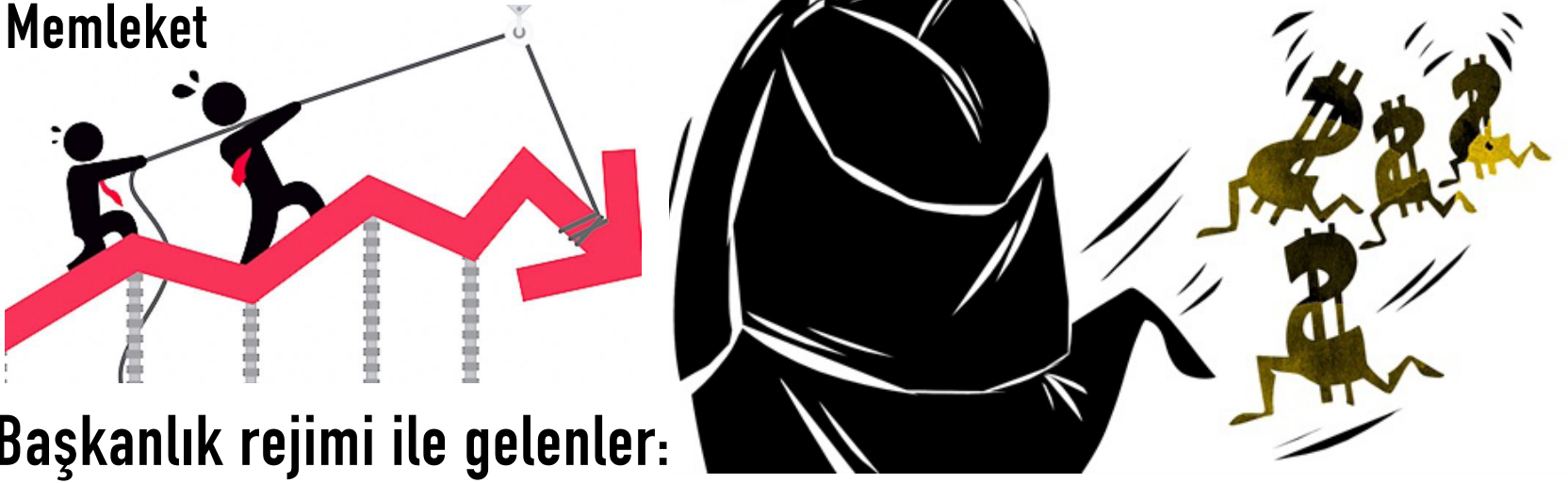

24 EKİM

SINIF TAVRI, FLORMAR VE CARGİLL İŞÇİLERİYLE BULUŞTU.

İlk ziyaret 169 gündür direnişlerini sürdüren Flormar işçilerine oldu. Şirketin Gebze'de bulunan fabrikası önünde direnişlerini sürdüren Flormar işçileri, “Yaşasın sınıf dayanışması”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek” sloganlarıyla direniş alanına yürüyen Sınıf Tavrı üyelerini alkışlarla karşıladı.

İkinci ziyaret ise sendikalaştıkları için işten atılan ve 197 gündür direnişlerini sürdüren Cargill işçilerine ziyaretle devam etti.

Başkanlık rejimi ile gelenler: Amerikancılık, kriz, özelleştirme, gericilik!

Ülkemizde yediden yetmişe, işçisinden memuruna, gençinden emeklisine kadar herkesin ağır bir şekilde ödemeye başladığı başkanlık faturasına tekrar bakmak lazım...

Son dört ayda ekonomik krizin kapıları tırmaladığı, gericiliğin okullarda hız kesmeden tırmandığı, işçilerin yaşama hakları için başlattıkları direnişin dahi yasaklandığı bir dönemden geçtik.

Ekonomik kalkınma derken ekonomik çöküş!

AKP'nin 16 yıllık iktidar süreci boyunca temsil ettiği sermaye sınıfının çıkarlarına hiçbir zaman ters düşmediğini biliyoruz. Günümüzde ise sermaye sınıfının karşısına çıkmış olan en temel krizlerden birisi ise sermaye biriktirememe veyahut biriktirme hızlarında ki düşüş durumu idi. Bunun üzerine ekonomik kriz gibi bir gerçeğin gelmesi ile birlikte sermaye sınıfının Türkiye'nin ekonomik yönetiminde farklı araçlara ve stratejilere ihtiyacı vardı. Başkanlık sistemi de bu talebin sonucu olarak karşımıza çıkmış oldu.

Başkanlık sistemi ile birlikte ekonomi de beklenen kalkınmanın ötesinde enflasyon ile birlikte ceplerimizde ki para yüzde 24 gibi bir oran ile değer kaybetti. Bunun üzerine peş peşe gelen zamlar, işten çıkarmalar ile birlikte ekonomik krizin faturası biz emekçi sınıflara

kesilmiş oldu.

Sermaye sınıfının bugün ki Türkiye tablosunda ise tuzu kuru diyebiliriz. Önümüzde ki süreçte sermaye sınıfının sermaye birikim hızlarında ki yavaşlığı dengeleyebilmek adına emek sömürüsüne ayak basacağı basit bir iktisadi ve siyasi okuma ile gözlemlenebilecek bir gerçek. Deneyimsiz, örgütsüz ve siyaseten kuşatılmış durumda olan işçi sınıfının çalışma saatlerini artırmak, maaşlara zam yapmamak gibi hamleler ile kar oranlarını dengede tutacaklardır. Bu noktada ise kritik olan esas soru işçi sınıfının ve sınıf siyasetçilerinin ne yapacağıdır. Liselerde okuyan sınıf devrimcileri olarak ise bizlerin önünde ki görevler belli. İşçi sınıfının biricik kurtuluşu olacak olan sosyalizmi örgütlemek, sosyalist Türkiye mücadelesini kuvvetlendirmek en temel ödevlerimiz olacaktır.

Yerli ve milli hamasetinin arkasından işbirlikçilik çıktı!

Başkanlık sisteminin yürürlüğe girmesinin hemen ardından hükümet mensuplarının ağızlarından "Amerika ile ekonomik mücadele" söyleminin düşmediğine hepimiz tanık olduk.

Doların yükselişi, enflasyon gibi ekonomik dalgalanmaların ABD saldırısı olduğunu hükümetimizin bu ekonomik saldırılara karşı direndiğini(!) dinledik... Halktan bazı fedakârlık taleplerini dinledik. Peki

işin astarında ne var?

Türkiye ekonomisinin bir sarmal içerisinde olduğunu ülkenin devrimcileri uzun zamandan beri dillendirmekte. Yerli ve milli hamaseti yapanların memleketin can damarları diyebileceğimiz; TEKEL'i, ÇAYKUR'u, şeker fabrikaları ve daha birçok kamu kurumunu satılığa çıkardığı bütün dönemlerde devrimciler yapılabilecek her şeyi yaptı. Bunun yanı sıra yerli üretime ket vuracak dış ticaret anlaşmaları imzalandı. Çok yakın bir tarihte patates üreticilerimizin patateslerini imha ettiği dönemde devlet erkânından dışarıdan patates ithal edileceğini öğrenmiştik.

Bütün bu süreçlerin sebebi aslında aşıkardır. Bugün dışarıdan ithal edilen ürünlerin tüketimi noktasında ağır faturalar ödemekte olan emekçi halkın dışında bu ithal ürünlerin ticareti sürecinde yüklü miktarda "para kaldıran" işadamları grubu da var elbette. Bu noktada unutulmaması gereken bir şeyi tekrar hatırlatmak gerekmektedir: AKP patronların temsilcisidir!

Bugün yerli ve milli söylemini ağzına pelesenk etmiş olan AKP'nin yerlilik ve millilik ile uzaktan yakından ilişkisi yoktur! Bir avuç azınlığının çıkarlarını temsil etmekte olan AKP memleketin bütün çilesini emekçi halkın sırtından çıkartırken, bir avuç patronun sırtını sıvazlamaktadır.

Ülkemizin içerisinde geçmekte

olduğu dar boğazdan çıkışın yegane yolu ise kan emicilerimiz ve onların siyasal temsilcilerinden kurtulmaktır.

Bu ise adlı adınca sosyalizm mücadelesi ile mümkündür!

Ne var ne yoksa satılık!

Karadeniz'in yemyeşil yaylaları, dereleri, dağları memleketin sembolü diyebileceğimiz güzellikleri.. Hepsi satılık!

Yine yakın bir tarihte devlet erkanlarının sokaklarda, caddelerde büyük billboardlarda bangır bangır duyurdukları konut barışı meselesi... Bugünlerde bütün vergi daireleri kaçak yapıların yasallaştırılması için kuyruğa girmiş insanlar ile dolup taşıyor. Belli miktarlarda ücretlerin ödenmesi karşılığında daha öncesinde kaçak sayılan, yıkım kararı olan yapılarınız ve o arsa size ait oluyor. Burada emekçi mahallelerinde ki gecekonduculardan bahsetmiyoruz.. Hepimize ait olan, kamu malı olan doğa güzelliklerinin yağmalanmasından bahsediyoruz. Bu günlerde Karadeniz'in yüksek yaylalarına çıkacak olursanız biçimsiz, geliş güzel dikilmiş, göze batan bir sürü yapı göreceksiniz... Artık hepsi yasal!

Ufak bir örnek ile bugün hükümetin devlet kasasında ki cari açığı kapatabilmek için sergilediği mükemmel(!) çabayı gözlemlemiş olduk. Elbette ki "Ne var yoksa satılık!" derken yalnızca bundan bahsetmiyoruz. Şeker fabrikalarının yok pahasına, zararına satışına hepimiz tanık olduk. Kamu mallarının yabancı sermaye gruplarına peşkeş çekilişini görüyoruz görmeye de devam edeceğiz.

Rahip Brunson'un tahliyesinin ardın-

dan bütün medya kuruluşlarından peş peşe haberler geldi. Amerikan iş adamları milyarlarca dolar ile yatırım yapacaklarmış ülkemize! Peki yatırımdan kasıt ne? Özel hastaneler, özel yollar, özel köprüler... Bu liste en az bu yazı kadar daha uzatılabilir. Ancak mesele bundan ibaret kalmıyor ne yazık ki. Biraz önce değindiğimiz şeker fabrikaları meselesi. Kimler almıştır kimlere satmışlardır bilmeyiz ancak şeker fabrikalarında işlenmekte olan şeker pancarlarının artık işlenmeyecek olacağını biliyoruz. Peki şekeri nereden temin edeceğiz? Satın alacağız. Nereden alacağız? Ülkemizde de fabrikaları bulunmakta olan Cargill'den mi acaba? Amerikan firması olan Cargill'den mi?

Yabancı sermayenin ülkemize gelişini tutku ile selamlayanların antiemperyalist olamayacağını biliyoruz. Bu nokta da işbirlikçilerin sevinç çığlıklarının memleketin yararından ziyade dolacak olan kendi cepleri için olacağını bilmemiz gerekmektedir.

Şeker meselesinin sonu nereye bağlanacağını anlamamanın yolu farklı bir örnekten geçmektedir belki de. Tekel'in özelleştirilmesine en başta tekel işçilerinin direnişi, destek eylemleri daha birçok tepki özelleştirmenin önüne geçemedi. Bugün mahallenizin köşesinde ki bakkala girdiğiniz de tütün standında ki ürünlerin birçoğunun yabancı marka olduğunu rahatlıkla göreceksiniz. Mesele tam olarak da bu aslında...

Bakan değişse de zihniyet aynı

Yeni bakan ile umutlar yeşertenlerin son dört ayda umutlarını yitirdiklerine üzülsek mi sevinsek mi bilemiyoruz. Ancak kimi arkadaşlarımızın artık kapitalist düzenin aktörlerin-

den medet ummayı bıraktığını gözlemleyebiliyoruz.

Yeni bakan ile birlikte daha "özgürlükçü", daha "laik" bir eğitim bekleyenler Kadriye Moroğlu Anadolu Lisesi'nde ki taciz gündemi ile, Ankara'da bir okul da cüppeli, sarıklı ders anlatan bir adamın görüntüleri ile birlikte bu hülyalarına son vermiş oldular.

Eğitim sisteminin fitratına saldıran gericiliğin defedilmesi ise bir bakanın değişmesi ile olacak iş değildir.

Başkanlık sistemi ile birlikte tasfiye edilmiş olan birinci cumhuriyetin kazanımlarını yitirmiş olsak da bugün gericiliğe karşı verilecek olan mücadelenin programı belli. Açılan yüzlerce imam hatip lisesi, müfredattan çıkartılan konular, okulların içerisine sokulan gerici vakıflar... Her bir maddenin amacı ortak; gençliği ideolojik anlamda gericilik ile kuşatmak! Buna karşı ise verilecek olan mücadelenin bu kuşatmayı dağıtacak yerine yeni bir cumhuriyet, sosyalist bir cumhuriyet kurma iradesine sahip olması gerekmektedir.

Sosyalist Liseliler olarak bu noktada mücadele rotamızı yıllar önce belirledik. Yıllardır yüzlerce liseliyi memleketin dört bir yanında Aydınlanma Okullarında yana yana getirdik. Yaratılmış olan ideolojik kuşatmayı Aydınlanma Okullarında deldik. Bugün ise okullarımızda ki gerici hocalara, vakıflara, müfredata karşı liseli gençlik olarak Aydınlanma Okullarında mücadele edeceğiz. Gericilerin düzenini tartışacak, bunun yerine nasıl bir düzen kuracağımızı tartışacağız. Her lise de her sınıfta aydınlanma okullarının bir meşalesi karanlığı aydınlatmak için mücadele verecek!

Sosyalist bir Türkiye ile uyanacağımız o sabaha kadar karanlıkları aydınlatmaya, gericilerin, işbirlikçilerin, kan emicilerin karşısında olmaya devam edeceğiz!

Kalem, kağıt, defter, yol, yemek parayla ama eğitim ücretsiz(!)

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın ikinci maddesine göre, Türkiye Cumhuriyeti laik, sosyal bir hukuk devletidir. Peki bunları hayatımızın hangi kısmında görüyoruz? Laikliğin; karma eğitimin kaldırılmasında, okullarda kadın öğrencilere 'dar pantolon giyerseniz tabii ki tacize uğrarsınız' diyen öğretmenlerde ; sosyal devlet anlayışını, çocuğuna pantolon alamayınca intihar eden babalarda, parası olmadığı için biricik evladını okula kayıt ettiremeyip ağlayan annelerde; hukuku ise evlatlarını ve evlatlarının katilini bulamayan Cumartesi Anneleri'nde görebiliyoruz.

Devlet okulları, vatandaşlara "ücretsiz" eğitim verilmesi amacıyla kurulmuş kurumlardır ancak öğrenciler ücretsiz eğitimi görememektedir. Çünkü ücretsiz eğitim yalnızca kağıt üzerindedir. Sözde ücretsizdir! Devletin verdiği kitaplar yetersiz kaldığı için öğrencilerde ek kaynak ihtiyacı doğmaktadır. Defter, kalem, kitap, okul üniforması, kıyafet, yol, yemek derken öğrencilerin, dolayısıyla ailelerinin masrafları da katlanarak artmaktadır. Özellikle üniversiteye hazırla-

*Paralı eğitim, parasız öğrencileri umutsuzlaştırmaktadır, öğrencileri geleceksizlik korkusuna daha lise sıralarında kapılmaya başlatmaktadır!
Fakat bu böyle gitmez!*

nan on ikinci sınıf öğrencilerinin masraflarına bir de konu anlatımlı kitaplar ve test kitaplarını eklemek gerekir. Bunun yanında eğitimin yetersizliği ve niteliksizliği nedeniyle liseli arkadaşlarımız da dershaneye gitme ihtiyacı duymaktadır. Okulun verdiği eğitimlerin sınava dair hazırlık sürecinde yeterli olmadığını düşünür. Aileler bunca giderin yanında dersane ücretlerini ödemekte zorlanır ki evladını dershaneye gönderemeyen hatta okutamayan anne babaların dertlerine bir dert daha eklenir. Bütün bunların sonucunda "ücretsiz" eğitim yaftası lafta kalır!

Okullarımızda sözde ücretsizliği yaratan da sınıflarımıza takkeli hocaları sokan da bu piyasacı eğitimidir. Eğitimdeki bu piyasalaşma, özel okul sahibi patronların ceplerini doldururken hem müfredatın içini boşaltıp eğitim ve öğretimi nitelik-

sizleştiriyor hem de okulların içini boşaltıp gerici, işbirlikçi öğretmenlerin okullarda görev yapmasını sağlıyor. Geçtiğimiz haftalarda gündemde olan Küçükçekmece Kadriye Moroğlu Anadolu Lisesi'nde yaşanan olayların sorumlusu da işte bu piyasacılık bu işbirlikçiliktir. Küçükçekmece Kadriye Moroğlu Anadolu Lisesi'ndeki gibi okullarımıza tacizi, sapık öğretmenlerin daha kötüsü tacizci meslektaşlarını savunan öğretmenlerin okullara girip öğretmenlik yapmasına izin veren bu sisteme boyun eğmeyecek olan Sosyalist Liseliler her daim gericiğin bu bozuk düzenin karşısında yerini en ön sıralarda alacaktır! Memleketine de halkına da geleceğine de sahip çıkan Sosyalist Liseliler hep burada olacaktır. Bilinmelidir ki bu düzen sonsuza kadar sürmeyecektir. Her yokuşun bir de inişi olur. Bize bu karanlığı gerici-lik ile piyasacılık ile işbirlikçilik

ile yaşatanlara karşı kitaplarımızın ışığıyla, meşalelerimizle yürüyoruz!

Meslek liselerinde de durum pek farklı değil. Meslek liseliler staj adı altında sömürülmenin yanında bütün bu masraflara ek olarak, bölümünün araç-gereçlerine yüklü paralar vermektedir. Bu araç-gereçler hem eğitimin devamı hem de güvenlikleri için gereklidir. Yani alınması zorunlu temel malzemelerdir. Ancak devlet her zaman olduğu gibi malzemelerin masraflarını da karşılamamaktadır. Peki, durum bundan ibaret midir? Meslek liselerinde okuyan arkadaşlarımızın hem staj denilen sömürüde saatlerce çalıştırılması hem okula gidip derslerinde başarılı olması hem de üniversite sınavına hazırlanması beklenmektedir. Omuzlarına bir yük daha konulmaktadır. Öğrenciler gelecek kaygısı içinde maraton koşmaya zorlanmaktadır. Bizi maratonda gibi hissettirenler bilmelilerdir ki biz böyle yılmayız! Dün yıldırmadınız, bugün yıldır-

mıyorsunuz, yarın asla yıldıramayacaksınız! Biz var olan köhne düzeni devirmeye, geleceğimizi kazanmaya geldik.

Devlet okullarında durum böyle iken özel okullarda ve temel liselerde durum devlet okullarından farklıdır. Temel liselerde öğrencilerin karneleri kanaat notları ile doldurulurken Anadolu ve Meslek liselerinde o kanaat notları için saatlerce emek harcanmaktadır. Özel okullardan mezun olan öğrenciler gelecek kaygısını en az seviyede yaşarken devlet okullarındaki lise öğrencisi arkadaşlarımız bırakıldıkları koşullar içinde kendi geleceklelerini karanlık odalara gömülü olarak görmektedirler. Paralı eğitim, parasız öğrencileri umutsuzlaştırmaktadır, öğrencileri geleceksizlik korkusuna daha lise sıralarında kapılmaya başlatmaktadır! Fakat bu böyle gitmez! Devlet okulu, özel okul diyerek öğrencilerin, ailelerin ceplerini boşaltmak ile eğitim verilmez! Ceplerimiz boşaltılsa bile

bizim zihinlerimiz boşaltılamaz! Ona kimsenin gücü yetmez! Milli Eğitim Bakanlığı, özel eğitimde haksız rekabetin önüne geçilmesi için çalışmalar yapmaktaymış. Çözümü uzaklarda aramaya gerek yok. Biz söylüyoruz: Bu rekabetin önüne ancak özel okulların devletleştirilip bütün ülkede eğitimin eşit olması, tüm öğrencilere eşit koşullar sağlanması ile geçilebilir. Başka bir yolu yordamı yoktur!

Bugün bizden eğitimimiz için para alanlar; yarın bizi yağmurun altında saatlerce servis bekletenlerdir, sendikalı olduğumuz için bizi işten atanlar olacaktır. Ancak Sosyalist Liseliler, ne bugün eğitimin piyasalaşmasına ne gericileşmesine ne de yarın işçi olduğunda yapılan haksızlıklara boyun eğecektir.

Bu memleket de gelecek de bizim sizlere teslim etmeyeceğiz!

SOSYALİZMDE YAŞAMAK, İNSANCA YAŞAMAK

Sosyalizm, Türkçe anlamıyla “toplumculuk” demektir. Sosyalizm, üretim araçlarının işçilerin, devletin elinde olmasını, üretimin kâr için değil insanların gereksinimlerinin karşılanması için yapılması gerektiğini söyler. Dolayısıyla, sosyalist düzenle yönetilen bir ülkede de halkın yaşamı, bu söylediklerimiz etrafında şekillenmektedir. Sosyalizm, her şeyden önemlisi, burjuva sınıfının ortadan kaldırılması nedeniyle ayrı bir yeredir. Yani, bütün üretim araçlarının özelleştirilmesi, sınıfsal eşitsizliğin ortadan kaldırılması. Hâl böyle olunca, ortada sınıfsal eşitsizlikten kaynaklı bir gelir eşitsizliği oluşmamaktadır. Halk hep beraber çalışmakta, hep beraber eğlenmekte, hep beraber ülkeyi yönetmektedir. Sosyalist yönetim biçimi bir hayal değil, bir zorunluluktur. Şu an dünyamızda sosyalizme dair kara propagandaların en başında belki, sosyalizmin hayal olduğu, bunun insanlığın doğasıyla uyuşmadığı vb. şeyler söylenmektedir. Eşitlik, paylaşma, toplumculuk insanlığın öz

karakterinde var olan özelliklerdir. Aslında kapitalizm insanlığın doğasına aykırıdır. Birileri aç yatarken, işsiz olduğu için kendini yakarken, birileri diğerlerini sömürerek kârına kâr katıyorsa, ortada insanca bir düzen yoktur. Dolayısıyla insanlığın doğasıyla uyum da yoktur. Sosyalizmde her şeyin (bilim, sanat, spor, devlet, üretim araçları vb.) var olmasının temel sebebi halkın ihtiyaçlarının karşılanması, halkın yaşam standardının yükselmesi ve genel olarak insanlığın gelişmesi, daha güzel bir dünya, daha rahat bir insanlık içindir. Bunların hepsi bize bir hayal gibi gelmektedir. Peki bunların gerçekleştiği yerler yok mu? Elbette var... 1917 yılında kurulan Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği (SSCB) bu söylediklerimizin en güzel, en güçlü örneği sayılabilir. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği’ndeki halkın yaşamı adına en önemli başlıklardan biri olan eğitim, bunun için çok güzel bir örnek sayılabilir. Sovyetler’de eğitim sınavsızdı. Şu an bizim ülkemizde ve dünyada olduğu için parayı verenin üniver-

siteye, liseye girdiği bir sistem de yoktu. Eğitim parasız ve sınavsızdı. Öğrenciler isteklerine ve yeteneklerine göre alanlara yönlendiriliyordu. Bir fırsat eşitsizliği tamamen ortadan kaldırılıyordu. Buna bağlı olarak eğitimde nitelik ve dolayısıyla ülkede üretim gittikçe artıyordu. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği’nde sağlık, ulaşım, eğitim, barınma vb. insani olan temel ihtiyaçların tümü ya tamamen ücretsizdi ya da temsili bir ücreti bulunmaktaydı. Sağlık, eğitim şu an olduğu gibi bir sektör hâline dönüştürülmemişti. İnsani ihtiyaçlar nelerse halk için, halk ile beraber karşılanmaktaydı. Genel anlamıyla ifade etmek gerekirse sosyalizmde, birileri ne kadar kazanırsa birileri o kadar fakirleşmemektedir. Halk bütünüyle beraber her alanda üretmekte ve bu üretimin meyvesini hep beraber tüketmektedir. Sosyalizm insanlığın, insanca yaşayabilmesi için bir zorunluluktur. Gündüzlerinde sömürülmediğimiz, gecelerinde aç yatmadığımız düzendir sosyalizm!

KAPİTALİZMDE YAŞAYAMAMAK

Kapitalizm, üretim araçlarının özel mülkiyete geçmesine, yani birkaç kişiye ait olmasına ve kâr hırsına dayalı üretime sahip olan toplumsal “düzen”in adı. Kapitalizm, sosyalizmin tam tersidir. Yani sosyalizm kızılsa, kapitalizm karadır. Kapitalist düzende, gerçek anlamda halkın yararına yapılan bir şey, bir hizmet yoktur.

Kapitalizm bütün her şeyi bir sektör haline dönüştürmek amacını güder. Bunun örnekleri çok fazladır, birkaç örnek verecek olursak, insani gereklilik diye saydığımız ulaşım, barınma, sağlık, beslenme, eğitim vb. bütünü kapitalizmde bir sektör haline dönüştürülmüştür. Ülkemizde bunların örneğini fazlasıyla görebiliyoruz. Basit bir örnek vermek gerekirse, ülkemizde devletin bakanları, halkı temsil etmek yerine patronları temsil etmektedirler. Ufak bir örnek ile, şu an insanlığın en önemli ihtiyaçlarından biri olan eğitimin bakanlığını üstlenen Milli Eğitim Bakanı Ziya Selçuk, özel okul sahibidir. Dolayısıyla bu kişinin eğitimi bir insani temel ihtiyaç olarak görmesi imkansızdır. Bu alanda bir firma sahibi olduğu için kendisi, eğitim-öğretimi bir temel ihtiyaçtan ziyade bir pazar alanı, bir sektör olarak görmektedir.

Bu bakan ve onların düşüncesi olan kapitalizmden dolayı eğitim insanların zorunlu ve ücretsiz olarak karşılandığı temel ihtiyacından ziyade, parayı verenin düdüğü çaldığı bir şeye doğru gitmektedir.

Kapitalizm, insanlığın doğasına tersdir, yani toplumun asıl yapısına terstir. İnsanlık aslen bencil değildir. İnsanlık, her zaman beraber üretmiş, beraber tüketmiştir. İlk avcı-toplayıcı zamanlarında insanlar, bir mamut avlayabilmek için örgütlenmiş, mamutu beraber avlamış, bunun toplanması, hazırlanması konusunda da işi kendi aralarında paylaşmışlardır. Sonucunda beraber tüketmişlerdir. Kapitalizm ise, insanlığın bu en ilkel haline ters bir düzendir. Kapitalizmde insanların yine büyük çoğunluğu beraber çalışmakta beraber üretmektedir. Fakat yalnızca ufak bir sınıf, ki bu sınıf üretimde bulunmamaktadır, bu üretilenleri tüketmektedir. Diğer çoğunluğa ise ürettikleri karşısında ufak bir pay vermektedirler. Kapitalizmde, işçiler kendini meclis önünde ateşe vermekte, işsiz babalar ise oğluna okul pantolonu alamadığı için intihar etmektedir. Kapitalizm hayatımızı elimizden almakla kalmamaktadır. Her şeye para değeri biçilerek asıl insani değerleri de, insani

ihtiyaçları da ortadan kaldırmayı hedefler. Ufak bir örnek verecek olursak, kapitalizmde spor insanlığın rahatlaması, eğlenmesi için bir aktivite değildir. Kapitalizmde spor bir sektördür, sporcular da alınıp satılabilen bir eşya olarak görülmektedir. Kapitalizmde kadın, 2.sınıf insan olarak görülmektedir. Türkiye’de neredeyse her gün kadınlara tecavüz edilmekte, “özgürlüklerin ülkesi” Amerika Birleşik Devletleri’nde de, tüm dünyada da kadınlar tecavüze uğramakta ve seks objesi olarak görülmekte...

Kapitalizm insanlık dışıdır! Kapitalizmin insanlığın doğasıyla bir alakası yoktur. Her şeyden öte, kapitalizmin insanlığın bir kısıntısıyla alakası yoktur! Kapitalizm, doğanın ve insanlığın bütününde sürekli yeni bir “sektör” aramaktadır, kapitalizm çürüktür, çürütür...

Kapitalizm insanlığın kültürünü, benliğini yozlaştırır. Kapitalizm zorunluluk değildir, kapitalizm yıkılması gereken çürük bir düzendir. Kapitalizm bahsettiğimiz gibi, insanların ortakça benimseyebileceği bir düzen değildir. Ufak bir sınıfın diğer tüm insanlığa baskıyla, zorla dayatmasıdır. Kapitalizm, insanlığın insanca yaşamı için yıkılmaya mahkumdur!

“Faturayı biz değil patronlar ödeyecek!”

Yaşadığımız ekonomik krizin tüm ülkede baş göstermesiyle birlikte sermaye sınıfı bu krizin yükünü emekçilerin üzerine yıkmayı kendilerine bir görev olarak görmüştür. Emekçilerin üzerindeki yük her geçen gün daha da ağırlaşmaktadır. İşten atılmalar, hak gaspları da bu krizin emekçilere dayattığı bir başka faturadır. Bu koşullar altında servetlerini korumak için ellerinden geleni yapan sermaye sınıfı ve onun egemen güçleri emekçilerin tüm haklarını yok saymış ve tüm kazanımlarına el koymaya bile yeltenmiştir. Bunlardan biri de kıdem tazminatıdır. Önümüzdeki günlerde işten atılmaların ve hak gasplarının daha da artacağına dair işaretler şimdiden göz kırpmakta. Yaklaşan bu duruma karşı işçi sınıfı şimdiden birliğini ve gücünü biriktirmeli ve örgütlülüğünü daha ileri bir noktaya taşımalıdır. Çünkü sermaye sınıfının tek korkusu örgütlü işçiler, örgütlü işçi sınıfıdır ve açıktır ki bu korku doğmalıdır!

Sermaye sınıfının ve onun kâr hırsı sadece işçilere değil meslek liselilere bile yönelmiş durumda. Ucuz iş gücünün en kârlı durağı olan

mesleki liseler her zaman patronlar için bir alternatif olmuştur. Güvencesiz çalışma, düşük ödemeler staj yapan meslek liselilerin yaşadığı dertler olarak biz meslek liselilerin önüne çıkıyor. Gelecekte bizi bekleyen karanlığı şimdiden fark edip bunun üzerine yürümek için Sınıf Tavrı çalışmasında yerimizi alacağız. Böylesine karanlık bir dönemde Sınıf Tavrı'nın düzenleyeceği bu kurultay Türkiye işçi sınıfı adına büyük bir adım olarak önümüze çıkıyor. Sınıf hareketinin böylesine durağan bir dönemde umudun olmadığı bir koşulda bu atılım ile işçi sınıfı ve onun gelecekteki parçası olan biz meslek liseliler için önemli bir noktada duruyor. Tüm sınıf çalışmalarının ve örgütlenmelerin çeşitli bahanelerle engellemelere ya da kısıtlamalara uğradığı bir dönemde inat ve azmin ürünü olan Sınıf Tavrı, çeşitli sektörlerden öncü işçileri yan yana getireceği bu kurultayda bir kıvılcım yakacaktır. Bu kıvılcımın bir parçası olmayı ve ileride de devam ettireceğimize inanıyoruz. Meslek liseli genç işçiler olarak böylesine değerli bir platformun parçası olduğumuz için umutlanıyoruz ve bu umudumuzu tüm staj

yaptığımız fabrikalarda, atölyelerde, ofislerde bu örgütlülüğü büyüteceğimize inanıyoruz. Krizin böylesine derinleştiği bir dönemde emekçilerin geçim derdiyle kıvrıldığı bu koşullarda Sınıf Tavrı'nın böylesine bir çalışma örmesi ve bunu ileriye taşıması bugün ve gelecek için işçi sınıfı adına bir umut vaat ediyor. Bu platform ileri ki günlerde daha da olgunlaşacak ve tüm sektörlerde yerini alacaktır. Bu çalışmanın daha da büyümesini ve gelecekteki parçası ve devamcısı olmaya davet ediyoruz.

Ülkemizdeki tüm emekçileri, genç işçileri bu sınıf örgütlenmesinin büyümesi ve geleceğinin bir parçası olmaya ve Sınıf Tavrı'nın bu kurultayına davet ediyoruz. Unutulmalı ki sınıfın örgütlenmesi dışında işçileri kurtaracak bir kuvvet yoktur. Meslek liseliler olarak bu çalışmanın örgütlülüğü için elimizden geleni yapacağız ve büyüteceğiz. Bu karanlığı yırtıp atmak için tüm meslek liseli sıra arkadaşlarımızı mücadeleye ve bu ağır faturayı patronlara ödetmeye çağırıyoruz.

Sovyetler Birliği Deneyimi Neleri Değiştirdi?

Sovyetler Birliği'nde devlet, aşağıdan yukarıya tüm toplumsal dokuyu kapsayacak şekilde örgütlenmiş, geniş toplumsal örgütlenmeler aracılığıyla emekçilerin doğrudan ve fiilen devlet yönetimine katılmalarının önü açılmıştı. Sovyetler Birliği halkın refahını sağlamayı, herkesin barınma, eğitim ve sağlık ihtiyaçlarının karşılanmasını ve herkesin istihdamını sağlamayı devletin yükümlülükleri arasında sayan, tüm sağlıklı yurttaşlara çalışma hakkı ve ömür boyu iş güvencesi tanıyan tarihteki ilk devlet idi. Planlı ekonominin inşasıyla 1930'lardan itibaren işsizlik ve güvencesizlik tümüyle ortadan kaldırıldı. Bugün ülkemizde "mezarda emeklilik" olarak adlandırılacak kadar erişilmez kılınan emeklilik hakkı Sovyetler yurttaşlarına 50 yaşından itibaren tanınıyor, parasız sağlık ve parasız eğitim Sovyetler Birliği'nde anayasal bir hak olarak tüm yurttaşlara sunuluyor, halkın ulaşım, barınma, ısınma, aydınlanma ve benzeri tüm ihtiyaçları cüzi bedellerle mukabili kamu hizmetleriyle karşılanıyordu. Tüm yurttaşların dinlenme, kendini geliştirme, bilimsel, kültürel, teknik, sanatsal ve sportif faaliyetlerde bulunma hakları yasalarla güvence altına alındığı gibi bu haklar kâğıt üzerinde de bırakılmıyor, fiilen kullanılması sağlanıyordu. Sovyetler Birliği, kadınlara ekonomik, siyasi, kültürel ve sosyal hayatın tüm alanlarında olduğu gibi çalışma hayatında da istihdam, ücret, izin, sosyal yardım ve benzeri konularda erkeklerle eşit haklar tanıyarak onları ev işlerinin kölesi olmaktan çıkarmıştı. Sovyetler Birliği dünyada kürtaç yaşağını kaldıran ilk ülke olduğu gibi, eşcinselliği de suç olmaktan çıkaran ilk ülkelerden biriydi. Din kurumları ile eğitim ve devlet kurumlarını birbirinden ayıran, akıl dışı inançların karşısına bilimi koyan Sovyetler Birliği, çözümlüne kadar tüm tarihi boyunca her türlü gerici, ırkçı, faşist ideolojilere karşı insanlığın ilerici birikiminin ve aydınlığın temsilcisi oldu. Sovyet yurttaşları, dünyanın en fazla kitap okuyan, sanatsal ve kültürel faaliyette bulunan insanları arasındaydı.

Ekim Devrimini Yaratan Koşullar Nelerdi?

Ekim Devrimi, Birinci Paylaşım Savaşı içinde doğmuş, Rus İmparatorluğu'nun emperyalist emelleri için giriştiği bu savaşta yenik çıkması ve toplumsal olarak yaşanan kriz Ekim Devrimi'nin koşullarını oluşturmuştur. Bolşeviklerin önderi Lenin, Birinci Dünya Savaşı'nı, emperyalist bir savaş olarak değerlendirmiş ve bu savaşta işçi sınıfının ve ezilen ulusların bir taraf olarak konumlanmasını değil, kendi kaderlerini eline alması gerektiğini saptamıştır. Neredeyse, Avrupada İkinci Enternasyonalci partilerin çoğunun yer aldığı kendi burjuvaları lehine savaşta tutum alan politikaları Lenin tarafından şiddetle eleştirilmiştir. Sosyal şovenizm ile suçlanan bu partiler, büyük bir ihanete imza atarak, emperyalist savaşta kendi ülke burjuvalarının birer destekçisi haline gelmişlerdi. Lenin ise bu savaşta emperyalist savaş olarak saptadıktan sonra, ortaya çıkan durumun büyük bir yıkım ve kriz anlamına geldiğini ve işçi sınıfının iktidarlarıyla gerçek barışın dünya çapında sağlanabileceğini ifade etmiştir. Bu saptamaların merkezinde ise elbette kapitalizmin gelişme aşamaları bulunuyordu. Kapitalizmin bütün zaaf, yıkım ve sömürsünün yoğunlaştığı ülkeler, bu sistemin zayıf karnı, eğer bir zincire benzetilecekse zincirin zayıf halkası haline dönüşmüştür. Bu açıdan, Marksist hareketin gelişimi içinde devrimlerin işçi sınıfının güçlü olduğu gelişmiş batılı kapitalist ülkeler yerine zayıf halka ülkelerde patlak vermesi teorik bir temele dayandırılmıştı. Almanya'da beklenen devrim, Rusya'da Bolşeviklerin öncülüğünde gerçekleşirken Lenin'in siyasal öngörüsü ve teorik analizi Marksizme Leninizm ekinin de eklenmesini sağlamıştı.

Kemalizm Devam Ediyor Mu?

1923 Cumhuriyeti 1. Dünya Savaşı'nın içinden doğdu. Emperyalist işgal altında bir Cumhuriyet'in temelleri atıldı. İki kutuplu dünyada emperyalist kampa sırtını yaslayarak, kapitalist yolu seçti, anti komünizm bir devlet politikası haline geldikçe gericilik ve faşizm gelişti. İki kutuplu dünya ortadan kalkınca bugün Türkiye kapitalizmi bir dönüşüm geçirdi. Bu durum sermaye sınıfı, sermaye devleti ve kapitalizm açısından Kemalizmden kurtulmaktır. Bugün yaşanan gerici dönüşümün özünde yatan da budur. Ve 24 Haziran seçimleri, başkanlık rejiminin son tuğlası olurken, Kemalizm sermaye devletinde bir simge ve tarihsel bir figür dışında

Özel Mülkiyet Yoksa İnsan Hakları Yok Mu?

On dokuzuncu yüzyıldan itibaren yine sınıf mücadeleleri sayesinde ama bu kez işçi sınıfının sermayeye ve feodal artıklara karşı mücadelesi sonucu, insan hakları yeni bir içerik kazandı. İşçi sınıfının temel talepleri olan çalışma hakkı, barınma hakkı, eğitim hakkı, sağlık hakkı, sosyal güvenlik hakkı, örgütlenme hakkı, kültürel yaşama katılma hakkı gibi haklar işçi sınıfının bedel ödeyerek elde ettiği kazanımlar olarak, insan haklarının ayrılmaz unsurları arasına girdi. Sosyalizmde ortadan kaldırılanın, tüketim nesnelere üzerindeki kişisel mülkiyet değil, üretim araçları (fabrikalar, atölyeler vb.) üzerindeki özel mülkiyet olduğunu geniş kitlelerin gözünden ustalıkla kaçırarak, sosyalizmi bir tür "sefalette eşitlik" arayışı olarak çarpıtan bu propaganda, sosyalist dünya sisteminin ortadan kalkmış olduğu günümüzde de hız kesmeden devam ediyor. Oysa sosyalizm mülksüzleştirilenlerin mülksüzleştirilmesi yoluyla işçi ve emekçilerin kaderlerini kendi ellerine veren, insanlığın bugüne kadar tanık olduğu en büyük özgürleşme hamlesidir. Toplumun büyük bir çoğunluğunu üretim araçlarına sahip olan küçük bir azınlığın şahsi menfaatlerine ve hırslarına ücretli birer köle olarak hizmet etmeye mahkûm eden, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyete dayalı kapitalizm ise, insan haklarının en büyük ihlalidir. Emperyalizme, kapitalizme ve özel mülkiyete son verilmesini başa yazmadan tutarlı bir insan hakları savunusu mümkün değildir.

bir anlam ifade etmemektedir bugün. 100 yıl öncesinin burjuva devrimin aktörü olan siyasal hareketin adı olan Kemalizmin, bugün politik olarak temsilcisi de kalmamıştır. Ancak 1923 Cumhuriyeti'nin kazanımları orta yerde durmakta devam ediyor. Laiklik, egemenlik, bağımsızlık gibi hepsinin sınırları olmakla ve sınırlı şekilde hayat bulmasıyla beraber bugün burjuva sınıfı tarafından yük olarak görülmüş, başkanlık rejimiyle bu yükten kurtulmak yoluna gitmişlerdir. Gerçeklik budur. Türkiye'de söz konusu Kemalizm olunca rejim kavramından olabildiğince kaçınan AKP, söz konusu Suriye'de Kemalizme ortaklıkları bulunan Baasçılığa baktığında üstüne basa basa rejim demekten çekinmemektedir. Bu anlamıyla bugün AKP iktidarı, başkanlık rejimine geçerek, yeni bir rejimin temellerini atmıştır.

BOLŞEVİKLER GÖREVE, SOSYALİST TÜRKİYE'Yİ KURMAYA!

1900-1903 yılları arasındaki ekonomik bunalım ve sonrasında savaş koşulları, halkın Çar'a karşı tepki duymasına neden olmuştu. Emekçi yığınların yaşam koşullarının iyice zorlaştığı, yoksulluğun her gün arttığı, sömürünün çok daha ağır koşullarda kendini gösterdiği bu yıllarda; üç bin kadar iş yeri kapatılmış ve işçiler sokağa atılmış, işçi ücretleri düşürülmüş ve tüm bunlarla emekçiler sefalete mahkum edilmişti. Elbette emekçilerin kanını emen Çarlık büyük tepkilerle karşılaşmıştı. Bu yıllarda grevler çoğalıyor, ekonomik temelli eylemler, siyasal nitelikte eylemlere dönüşüyordu.

1905- KANLI PAZAR

Grevlerin kazanımla sonuçlanması her geçen gün işçi hareketini güçlendiriyordu. İşçiler ayağa kalktıkça Çarlığın sonu yaklaşıyor ve korkusu büyüyordu. İşçi hareketini kan emici bu düzen için zararsız hale getirebilmek ve etkisizleştirmek için çarlık, işçi örgütlerinin içine işbirlikçilerini sokuyordu. Çar'ın isteği; İşçiler, Çarlığı "baba" olarak görmeli ve gericilerin direktifleriyle çar babalarından ricada bulunmalı, alabildikleri karşındaysa şükretmeliydi... İşte bu tablonun bize resmettiği 1905 Kanlı Pazarı'dır.

İşçiler 9 Ocak sabahı Peder Gapon önderliğinde Kışlık Saray'a doğru ellerinde kilise bayrakları ve Çar'ın resmiyle yürüyüşe geçerler. Taleplerini dile getirecek ve Çar'dan ricada bulunacaklardır. Ancak Çar görüldüğü kadar iyi niyetli değildir, sınıfsal konumu gereği hiçbir zaman da olmamıştır ve olamayacaktır. 140 bini aşkın işçi sarayın önüne geldiklerinde üzerlerine Çar'ın askerleri tarafından ateş açılır. Bu olayla birlikte işçilerin Çarlık rejimine tepkisi artar, artık sınıf çelişkisi işçiler için görünür hale gelir.

Böylece "iş ve emek mücadelesi" bir var olma mücadelesine dönü-

şür. İşçiler ayakta kalabilmek için kan emici bu zorba Çarlık rejimine karşı mücadele etmelidir. Emekçiler için zorbalık düzeni içerisinde bir kurtuluş yolu yoktur. Ya bu düzenin içinde yok olmak ya da dünyayı yeniden kurmak! Rus proletaryasının tercihi nettir. Yok olmak istemeyen emekçiler için var olmanın tek yolu bu düzenden çıkıştır.

Var olabilme mücadelesi çetinleştikçe çarlığın baskıları artar, tutuklamalar, katliamlar, silahlı pusular art arda işçilerin üzerine yağar. Köylülerin de toprak sahiplerine karşı ayaklanması ağaları korkutmaya başlar. Ağaların, para babalarının korkusu büyüdükçe saldırganlıkları da artar. Ancak işçi ve köylüler üzerinde artan baskılar mücadeleyi bitirmenin bir yolu değildir. Öyle ki Kanlı Pazar'dan sonraki 1 ay içinde yapılan grevlerin toplamı, son 10 yılda yapılan grevlerin toplamını geçmiştir. Her geçen gün yoksullaşan, ölümlere layık görülen emekçilerin kaybedecek bir şeyleri yoktur. Ancak söylendiği gibi: "kazanacakları koca bir dünya" vardır.

Grev ve eylemler giderek yayılıyor, Rusya halkı gerçek anlamda ayağa kalkıyordu. Bu günlerde polis ve Çar'ın adamları toplantıları basıyor, öncülerini tutukluyor ve işçi eylemlerini bastırabilmek için var gücüyle çalışıyordu. Bunların etkisiyle mücadeledeki stratejik eksikler ve yanlışlıklar nedeniyle emekçiler geri çekilmek zorunda kaldılar. Sonunda 1905 Devrimi Çar tarafından batırılmış gibi gözükte. Ancak emekçiler bundan 12 yıl sonra Rusya ve dünyada tarihin akışını değiştirecek, bugün hala yolumuzu aydınlatan Büyük Ekim Devrimi'ni yaratacaklardı...

1917 EKİM DEVRİMİ

Bolşevik Parti'nin disiplin ve inançla ilmek ilmek ördüğü Ekim Devrimi, şüphesiz ki insanlığın en ileri adımıdır. Ekim Devrimi'ni bu kadar önemli kılan, dünya tarihinde yeni bir sayfa açmış olması, tarihin ilk

işçi devletinin yaratılmış olmasıdır. Ekim Devrimi'nin başarıya ulaşmasında Bolşevik iradenin varlığı yadsınamaz. Partili bir irade ve sınıf bilinciyle yan yana gelen Bolşevikler, öncü işçiler, köylüler, gençler ve kadınlarla birlikte mücadeleyi adım adım her fabrikada, her atölyede, her tarlada; tüm mahalle ve okullarda büyütür. Büyük emek ve inançla gerçekleşen Ekim Devrimi'ni inşa etmek hiç kolay olmamıştır.

Artan işçi ve köylü hareketine karşılık Şubat Devrimi'yle Çarlık iktidardan düşünce, iktidarda ikili bir yapı kurulur: Duma Meclisi ve Sovyetler... Ancak Duma Meclisi'nin liberal tutumları ve 1. Dünya Savaşı'na devam etme kararı alması sonucunda Büyük Bolşevik Devrimi için "Bütün iktidar Sovyetlere!" sloganıyla mücadele fişeklenmiştir. Bolşevik Parti'nin var ettiği sarsılmaz iradenin mayası yığınlarla buluşuyor, halk Bolşevik partisini sahipleniyor ve mücadeleyi büyütme için Bolşeviklerin öncü gücüne inanıyordu. Bolşevik Partisi ile emekçi yığınların buluşması kolay olmamıştı. Baskı ve sürgün yıllarında dahi mücadeleden geri adım atmayan devrimci irade kendi yolunu açmıştı; inat ve inançla...

Bolşevik Parti uzlaşmaz ilkelere sahipti, Menşeviklerin aksine çok daha disiplinli ve merkezi bir örgüt kurmayı başarmışlardı. Tarih, liberalizme karşı taviz vermeden işçi ve köylülerin gerçek partisi olan Bolşevik Parti'yi haklı çıkarmıştır. Parti, Bolşevikler için sınıf mücadelesinde bir silahtır. Her türlü liberal kanat ve destekçisiyle hesaplaşan Lenin'in Bolşevik Partisi önderliğinde nihayet 24 Ekim'de Kışlık Sarayı kuşatılır ve 25 Ekim'de liberal hükümet ülkeyi terk eder. Artık ülke gerçek sahiplerinin elindedir; emekçiler, gençler, kadınlar eski ve çürümüş olan her şeyin yıkılmaya mecbur olduğunu bizlere göstermiştir.

Ekim Devrimi'ni var eden sarsılmaz Bolşevik iradedir. En önemlisi Ekim Devrimi'ni var eden Bolşe-

vikler, kurtarıcı beklemeyenlerdir. Proleterlerin devletini kurmak için sergiledikleri iradeyle yarınları bugünden kuran Bolşevikler daima sosyalizm mücadelesinde bizimle!

TÜRKİYE'DE BOLŞEVİK DAMAR

1920'de Mustafa Suphi ve yoldaşları tarafından Bakü'de kurulan Türkiye Komünist Fırkası'yla bu memlekete Bolşevik mayası bir kere çalınmıştır. Burjuvaziye karşı amansız bir mücadele içine giren Bolşevikler 1920'den beri burada!

Ülkede emekçilerin emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı kendi kimliğiyle örgütlenmesi gerektiğini ilan eden ve bunun için mücadeleye girişen komünistler, Türkiye'nin emekçi yığınlarının kurtuluş mücadelesine destek vermek için Anadolu'ya gelirken Karadeniz açıklarında öldürüldüklerinde 15 kişiydiler.

Ancak Mustafa Suphi ve 14 yoldaşımızın katledilmesi bu ülkede emekçi sınıfların devrim mücadelesini durduramadı. Mustafa Suphilerin bu topraklara çaldığı mayadan nice komünistler yetişti.

Bir taraftan da Türkiye burjuvazisinin komünistlere karşı ilk katliamı asla ve asla unutulmaması gerekeni başa yazıyor. Tarihte çıkarları asla uzlaşmayan iki sınıf vardır; ezen ve ezilen sınıflar; yani proletarya ve burjuvazi. Tarih bu iki sınıfın savaşımında ilerler. Ancak her daim üretenlerin yıkıcı gücü üstün gelir. Ve bundan dolayı şüphemiz yoktur ki tarih yeni Ekimlere gebe. 1917 Bolşevik Devrimi insanlığın kurtuluşunu bizlere göstermiştir. Kurtuluş işçi sınıfıyla gelecektir!

Gençlik olarak Bolşeviklerden öğrendiğimiz gibi görevimizin başındayız.

Biz Suphilerden beri sınıfımızın safındayız!

1920'den beri ülkemizin bağımsızlığı için buradayız!

1920'den beri işçi sınıfının öncü gücünü var etmek için buradayız! Bolşevikler göreve, Sosyalist Türkiye'yi kurmaya!

SOSYALİZMDE SPOR

SSCB ve SSCB Sonrası Spor

Günümüz dünyasında spor da diğer her şey gibi emperyalizmden nasibini almış durumda. Fakat bu durum hep böyle piyasacı ve centilmenlikten uzak değildi. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nde spor ilk olarak 1952 yılında Helsinki Olimpiyatları'na katılmasıyla ivme kazanmıştı. Bu olay öyle büyüktü ki, kapitalizmle mücadelenin somut bir göstergesi halini almıştı. Bir tarafta sporu bir sektör, sporcuyu ve sporcunun başarılarını da bir meta olarak gören kapitalist blok, diğer tarafta ise sporu her yurttaşın hakkı sayan ve sporcuya sportmenlik, sporcu disiplini gibi insani değerlerin aşılandığı Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği ülkeleri. Elbette bu disiplin ve centilmenlik sadece olimpiyatlarla sınırlı değil. 1920 yılının Ekim ayında toplanan, Lenin'in de konuşma yaptığı 3. Genel Rus Genç Komünist Birliği'nde şu karar alınmıştır: "Genç jenerasyonun bedensel eğitimi, komünist toplumun uyumlu, yaratıcı yurttaşlarının ortaya çıkarmayı amaçlayan komünist yetiştirme tarzının esas unsurunu oluşturur. Bugün için bedensel eğitimin ayrıca direkt pratik amaçları vardır:

- 1- Gençleri çalışmaya hazırlama
- 2- Onları Sovyetlerin askeri olarak savunulmasına hazırlama."

Birliğin aldığı bu karar Sovyetlerin sporu toplumun içerisine katmayı

ve spor ile birlikte sosyalist toplumu sağlıklı tutmayı amaçladığını görüyoruz. Fakat SSCB'nin çözülmesiyle önce emperyalist ülkeler sonra da Sovyetler'den ayrılan ülkelerde sporun yozlaştığını gözlemlemek mümkün. Artık spor sadece bir "üretim aracı", sporcuyu da iş gücü olarak görmektedir.

Ülkemizde Spor

Ülkemizde ise spora bakış dünyadan pek de farklı değil, belki de daha da kötü bir durumda. Bunu bir örnek ile gösterecek olursak; 2018 Türkiye raporlarına göre ülkemizde dört yüz bin lisanslı futbolcu bulunmakta, fakat bu sporcular arasında spor ile hayatını devam ettirebilenlerin sayısı on bin kadar. Durum bu kadarla sınırlı değil tabii ki de. Aktif spor yapabilen yurttaşların sayısı 2017 istatistiklerine göre 4.428.835 ve bunların sadece yedi yüz bini faal olarak spor yapıyor. Bunun nedeni çok açıktır; sömürü düzeni! İnsanların barınma, beslenme gibi temel fizyolojik ihtiyaçlarının yanında, spor da fazlasıyla önemli bedensel ve zihinsel ihtiyaçtır. Fakat ülkemizde ve dünyada üreten sınıf sporu ve özellikle futbolu sadece sömürülecek bir nesneden ibaret saymaktadır. Bahsettiğimiz gibi spor bir üretim aracı, sporcuyu da iş gücü olarak görmektedir. Sadece emeğini, alın terini kul-

lanarak üreten ruhsuz makineler olarak görülmektedir.

Sömürü düzeninin spora olan bakış açısına karşı ne yapmalı ?

Elbette biz bu ülkenin komünistleri, ilericileri ve aydınları olarak sanata, bilime sahip çıktığımız gibi spora da sahip çıkmalıyız ve sporun neden var olduğu, sporun ve sporcunun ne olduğunu üstüne basa basa göstermek zorundayız, çünkü spor da aynı sanat ve bilim gibi insanlığın önemli bir değeridir, insanlığın gelişiminin bir parçasıdır, sıralama yapmaksızın... Pek tabii, Sosyalist Türkiye'de yaşıyor olsak, görevimiz, aynı sanata önem verdiğimiz gibi spora da değer veren, sporla uğraşan nesiller yetiştirmek olmalıydı. Fakat önceliğimiz şu an ne yazık ki, bu değildir. Nasıl ki fabrikalarda, okullarda, meydanlarda sosyalizmin bayrağını ülkemiz ve insanlık için taşıyor ve yükseltiyorsak bundan geri adım atmadan, duraksamadan devam etmeliyiz ve bunların yanında sahalarda, pistlerde, sahnelerde vb. spor alanlarında da yükseltmeliyiz. Çünkü sanatın, bilimin, sporun özgür ve eşit olabileceği tek düzen sosyalizmdir! Eğer ki insanca bir düzen istiyorsak, hayatımızın parçası olan her alanda sömürülmek istiyorsak, Sovyetler'de olduğu gibi, yine bugünümüz, yarınımız, yarınlarımız sosyalizm olmalıdır!

Aydınlanma Okullarından kareler

Gazi Mahallesi

Bakırköy

Sarıgazi

Gaziosmanpaşa

Avcılar

Maltepe

Kartal

Eskişehir

Eyüp

Izmir

Trabzon

Adana

Sosyalist Liseliler

**SELAM OLSUN
EKİM DEVRİMİNİ YARATANLARA!**